

13. august 2012

DE NYE REGLER OM UNDERSKUDSFREMFØRSEL

Folketinget har med vedtagelsen af L 173 gennemført en række indgreb mod ”nulskatteselskaber”, og blandt andet indført en generel begrænsning i den almindelige ret til underskudsfremførelse. I det følgende gennemgås denne del af loven.

Retten til underskudsfremførelse

Det er et almindelig anerkendt grundprincip i skatteretten, at en virksomhed kun skal beskattes af sin nettoindkomst, dvs. sin skattepligtige bruttoindkomst med fradrag af de relevante driftsomkostninger.

Hvis årets afholdte udgifter overstiger årets indtægter fremkommer et underskud, der kan fremføres til modregning i indtægter oppebåret i de følgende indkomstår. Dette er for så vidt en logisk konsekvens af det omtalte nettoindkomstprincip, og er lovfæstet i selskabsskattelovens § 12 (og tidligere i ligningslovens § 15).

Tidligere kunne et underskud kun fremføres og modregnes i indtægter i de fem følgende indkomstår, men denne tidsmæssige begrænsning blev ophævet i 2002. I dag kan et underskud således fremføres uden tidsbegrænsning.

Lovindgrebet

I kampen mod ”nulskatteselskaber” har Folketinget nu indsat en bestemmelse i selskabsskattelovens § 12, stk. 2, der begrænser tidligere års underskud. Ændringerne har virkning for indkomstår, der påbegyndes efter den 1. juli 2012, og omfatter således allerede oparbejdede underskud.

Efter bestemmelsen vil det fortsat være muligt uden begrænsning at udnytte tidligere års underskud til modregning i et efterfølgende års overskud inden for et grundbeløb på 7,5 mio. kr. Et års skattepligtige indkomst kan altså altid nedbringes med tidligere års underskud, hvis indkomsten udgør maksimalt 7,5 mio. kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20 i lighed med en række andre beløb i skattelovgivningen.

I det oprindelige udkast til lovforslag var bundgrænsen fastsat til 1 mio. kr., men efter massiv kritik heraf i lovforslagets høringsfase, blandt andet fra DVCA, blev grænsen forhøjet til de nævnte 7,5 mio. kr.

For sambeskattede selskaber gælder den én fælles bundgrænse på 7,5 mio. kr.

Hvis et indkomstårs skattepligtige indkomst overstiger grundbeløbet på 7,5 mio. kr., kan et resterende fremførbart underskud kun reducere 60% af denne yderligere skattepligtige indkomst. Et selskab skal altså altid betale skat af 40% af årets skattepligtige indkomst, der overstiger grundbeløbet på 7,5 mio. kr., uanset hvor store fremførbare underskud selskabet har fra tidligere år. Et underskud, der på den måde ikke kommer til anvendelse i et indkomstår, kan videreføres til de følgende indkomstår og udnyttes inden for samme begrænsning.

Ovennævnte systematik har givet Skatteministeriet anledning til at udtale i sine høringssvar under lovforberedelsen, at bestemmelsen om underskudsbegrænsning alene har en likviditetsmæssig effekt, da selskabernes skattebetalinger fremrykkes, men ”der er ikke tale om, at selskaberne får frataget deres underskud.”

Det citerede er formelt rigtigt, men kan være vanskeligt at forene med lovforslagets bemærkninger om, at der er en øget risiko for, at underskuddene går endelig tabt, og det er ligefrem beregnet i lovforslagets bemærkninger, at 10% af de fremførte underskud helt bortfalder, da ikke alle selskaber kan nå at udnytte de fremførte underskud, inden de ophører. Det er videre anført i bemærkningerne, at bestemmelsen vil medføre en begrænset reduktion i tilskyndelsen til at investere i Danmark.

Som påpeget af blandt andet DVCA under lovforberedelsens høringsrunde, har bestemmelsen om underskudsbegrænsning alvorlige negative konsekvenser for forsknings- og udviklingsvirksomheder, eksempelvis biotek- og it-branchen. Typisk oppebærer sådanne selskaber underskud i de første år, hvor forskningen pågår, og indtægten kommer herefter først i det sidste år, hvor forskningsresultatet m.v. sælges. Disse selskaber skal altså fremover til at betale skat af 40% af salgsavancen (ud over de første 7,5 mio. kr.), selv om der er i selskabets levetid måtte være afholdt udgifter, der langt overstiger avancen. Jeg antager, at de fleste aktionærer i denne situation vil have opfattelsen af, at selskabet reelt har fået frataget sit underskud, uanset at det formelt fortsat kan overføres til de følgende år. Dette har jo ingen relevans, hvis selskabets funktion er ophørt og skal likvideres.

Lige så alvorlig er den situation, der under lovforberedelsen blev fremhævet af FSR, hvor et aktiv er undergivet en lagerbeskatning. Ved en lagerbeskatning sker der en værdiansættelse af et aktiv – eksempelvis en aktie – primo året og igen ultimo året. Der beregnes herefter en skatteteknisk gevinst eller tab på aktivet, uanset at aktivet ikke er afstået. Hvis der eksempelvis i år 1 beregnes et skatteteknisk tab på aktivet på 20 mio. kr., og selskabet bortset herfra har en nul-indkomst, kan de 20 mio. kr. fremføres som underskud til udnyttelse i de efterfølgende år. Hvis selskabet herefter i år 2 oplever en skatteteknisk gevinst på det samme aktiv på 20 mio. kr., og i øvrigt fortsat har en nul-indkomst, skal selskabet beskattes af 5 mio. kr. (nemlig 40% af 12,5 mio. kr.). De virksomheder, der oplever en sådan beskatning, vil nok have svært ved at opfatte dette som rimeligt.

Forhåbentlig vil tiden vise, at bestemmelsen kun medfører en begrænset reduktion i tilskyndelsen til at investere i Danmark som antaget af Skatteministeriet. Umiddelbart forekommer det at være et noget optimistisk håb, som i hvert fald ikke deles af DVCA.

Jan Steen Hansen
Skattepartner, advokat, LL.M.
E-mail: jsh@bruunhjele.dk
Direkte telefon: 33 34 50 00